

Sv. Leonard z Porto Maurizio

21. novembra 2021 ✚ Svätec týždňa

Životopisné údaje

Svätý Leonard narodil sa dňa 20. decembra roku 1676 pri meste Janov v Itálii a síce v mestečku, Porto Maurizio zvanom, z rodiny, menovanej Casanuova; pri sv. krste

dostal meno Pavol Hieronym.

Od malička prejavoval znaky budúcej svätosti svojej. Keď mal desať rokov, vstúpil do kolégia rímskeho, ktoré riadené bolo jezuitmi. V tomto ústave vyznačoval sa usilovnosťou vo vedách a zbožným životom; i nachádzal sa neskôr medzi tými dvanástimi chovancami, ktorí tvorili pod správou Pátra Caravitu počiatok slávneho neskôr družstva (kongregácie). V tomto družstve mal zbožný mládenec povolanie, aby prednášal deťom katechizmus; nedeľného a sviatočného času obchádzal ulicami mesta a doháňal do chrámu postávačov a uličníkov ku vyslyšaniu slova Božieho.

Keď zbožný mladík Pavol Hieronym Casanuova dokončil so skvelým výsledkom školy v kolégiu rímskom, chcel si vyvolať život mníšsky a vstúpiť do kláštora františkánskeho svätého Bonaventúru. Pokrvní a priatelia vynaložili všetko možné, aby ho odvrátili od toho kroku. Ale milosť Božia podporovala ho v bohumilom úmysle jeho a nedal sa odhovoríť. On bol presvedčený, že, keď ide o vyvolenie si stavu, treba poslúchať viac Boha, než ľudí, a že netreba ohliadať sa na pozemskosť.

I vstúpil vzdor mnohým prekážkam do kláštora sv. Bonaventúru, a keď zložil slávnostný sľub rádu františkánskeho, prijal meno Leonard z Porto Maurizio. Bol posvätený za kňaza a v krátkom čase stal sa príkladom zbožnosti a svedomitého plnenia všetkých predpisov rádu pre bratov svojich. Za patróna a vzor života vyvolil si sv. Vincenza z Ferraris. Predstavení rádu naložili svätému Leonardovi, aby konal misie medzi ľuďom. S celou dušou prichytil sa ohlasovať slovo Božie na misiách a výborné kázne svoje končieval obyčajne slovami: „Ó Ježišu môj, milosrdenstvo!“

Práce jeho misionárske korunované boli veľkými výsledkami. Ale ustavičné namáhanie oslabilo celkom telo jeho; upadol do nebezpečnej nemoci a za päť rokov nemohol konať úrad svoj kazateľský. Navrátil sa do vlasti a všade usiloval sa uvádzať pobožnosť cesty krížovej. Na cestách svojich misionárskych nadobudol presvedčenie, že všade, kde sa konávala pobožnosť cesty krížovej, prekvitali zriedkavé čisté mravy.

Pápeži nadeľovali boli túto pobožnosť mnohými a veľkými odpustkami a tak podporovaný bol horlivý muž Boží výdatne v zakladaní kalvárií a pobožnosti krížovej. Okrem toho vinul sa svätý Leonard zvláštnou zbožnosťou ku najsvätejšej Panne, Matke Božej. V nemoci svojej neprestajne vzyval ju o milostivý príhovor. I bol odmenený tým, že bol uzdravený zázračne. A hľa, sotva sa uzdravil, venoval sa zase s celou silou účinkovaniu misionárskemu.

Ako kazateľ pokánia precestoval Toskánsko, Rím a okolie jeho, kraje Janova a ostrov Korziku. Kamkoľvek divotvorný kazateľ prišiel, požehnané bývali práce jeho apoštolské veľkými spásonosnými výsledkami. V samom Ríme preplnené bývali chrámy nábožnými poslucháčmi, v ktorých kázaval; a nielen veriaci pospolitý ľud, ale i veľmoži, kňazi, mnísi, biskupi navštevovali nadšené a výrečné kázne jeho. Áno, i kardinál Lambertini, ktorý neskôr stal sa pápežom a prijal meno Benedikt XIV., nachádzal sa často medzi poslucháčmi jeho, a vysoko ctíť sv. misionára. A nie div; lebo čo ohlasoval iným, usiloval sa plniť svedomito sám.

Príklad jeho dodával ohnivým slovám jeho sily a bol vždy najpôsobivejšou kázňou. Aby sa prichystal k novej práci na vinici Pánovej, odchádzal z času na čas do samoty a radil sa s Bohom pri skrúšenej modlitbe a prísnom pôste. Vyprosil si od veľkovojevodu z Toskánska príhodný dom, ktorý ležal neďaleko mesta Florencia, i povolával do neho tých horlivých kresťanov, ktorí chceli neomylné brať účasť na duchovných cvičeniach podľa návodu sv. Ignáca z Loyoly. Takéto duchovné cvičenia (exercície) odporúčal všade najmä kňazom a rozširoval ich.

Sv. Leonard vyznačoval sa veľkou dôverou v Boha. Počas vyučovania napísal raz tieto slová: *«Postav sa ako chudobný pred trónom Božím, pros ako chudobný, ktorý potrebuje vo všetkom podporu. Aby ťa Boh vyslyšal, predstav Mu nekonečnú dobrotu Jeho a ničomnosť svoju; obetuj Mu zásluhy Syna Jeho a upozorni Ho na zaslúbenia Jeho. Hovorievaj často pokorným srdcom: Ach Pane! Čože utratíš, keď popraješ mne vrúcnu lásku, hlbokú pokoru a anjelskú trpezlivosť? Bolo by to pre mňa veľkým darom, ale čo by schádzalo skrze to Tebe? ... Obetuj Mu zásluhy Ježišove a riekní: O Pane! Ja nemám žiadne zásluhy, ja som veľmi chudobný; ale ja hovorím so svätým Bernardom Tebe: Hľa, rany Tvoje sú zásluhy moje!»* Inokedy písal: *«Ten, ktorý zúfa, nech hovorí pri každom pokúšaní: Či budem odsúdený alebo nie, nechcem myslieť na to; ale chcem milovať Boha, ako len môžem!»*

V Ríme založil sv. Leonard v chráme svätého Teodora bratstvo najsvätejšieho Srdca Ježišovho. V Koloseu, bývalom to krvavom divadle rímskom, v ktorom umučené bolo na státisíce prvých kresťanov, vystavené bolo pričinením jeho 14 kaplniek, v ktorých predstavovali sa stanice krížovej cesty Spasiteľovej. V mnohých miestach zaviedol ustavičnú poklonu prevelebnej Sviatosti oltárnej.

Najsvätejšie meno Ježiš a sväté meno Mária zaznievali ustavične z úst jeho; i aby povzbudil k úcte týchto sv. mien tiež i druhých kresťanov, dal vykresť do skál tieto požehnané sv. mená a tie skaly ako pomníky vystaviť na verejných miestach. Vrúcna bola láska jeho ku Matke Božej, Panne Márii; nie raz dal výraz tej útlej lásky v posvätných rečiach svojich. Tak riekol raz na kazateľnici: *«Keď si pomyslím, koľké a jak veľké milosti obdržal som skrze Máriu, zdá sa mi, že sa podobám chrámu s milostivým obrazom preblahoslavennej Panny, kde prikryté sú steny vôkol do kola tabličkami sľubnými, a kde nemožno čítať iné, iba toto: Za milosť, vyprosenú u Boha skrze Máriu! Tak je to i so mnou. Zdravý rozum môj, znamenitý úrad, v ktorom pracujem na spasení duševnom, sv. rúcho rádu, ktoré nosievam, všetky dobré hnutia vôle mojej, všetky dobré žiadosti srdca – sú milosti, za ktoré mám ďakovať Márii; čítajte len, vy nájdete napísané všade v duši mojej a v tele mojom slová: Z milosti Marie.»*

Často hovorieval: *«Čo nemôže vykonať strach pred peklom a pred súdom a druhými strašnými pravdami, dostačí jediná kázeň od milej Matky mojej Marie.»* Raz zase povedal: *«Túžim zomrieť, aby som mohol žiť s Máriou.»*

» Inokedy zvolal na kazateľnici: *«Ach, milý ľud môj, nie sú to prázdne slová, hovorím úprimne; hovorím z celého srdca: žiadam si zomrieť, aby som mohol žiť s Máriou. Ach, lúba Matka moja, vezmi mňa na ruky svoje; hľa, ja ako biedne dieťa tvoje žiadam prísť k tebe! Vy, najmilší poslucháči moji! Pomodlite sa pozdravenie anjelské za mňa a vyproste mne milosť, aby som zomrel blahoslavené.»* A keď býval pokúšaný k hriechu, riekol: *«Toto nenávidí Mária, najvyššia Pani moja! Nie, neurazím ju; nie, to neurobím naveky!»*

Takto žil sv. Leonard ustavične pod ochranou preblahoslavenej Panny Márie, Matky Božej, až do smrti svojej. Sv. Leonard pracoval požehnané ako výrečný kazateľ na duševnom spasení blížnych svojich za štyridsaťštyri rokov. Nevyhýbal sa žiadnemu namáhaniu, žiadnej obete, žiadnym prekážkam a utrpeniam, aby stal sa všetkým pre všetkých ako opravdivý apoštol Boží.

Keď cítil, že blíži sa posledná hodinka putovania pozemského, utiahol sa z hluku sveta do posvätných stien kláštora sv. Bonaventúru v Ríme, aby sa dôkladne pripravil na ďalekú cestu do lepšej vlasti, do blaženej večnosti. Zomrel blahoslavené dňa 26. novembra roku 1751, v 85. roku požehnaného života svojho.

Keď sa rozniesol po meste chýr o smrti jeho, zvolal pápež Benedikt XIV.: *«Stratili sme mnoho na zemi; ale v nebi dosiahli sme orodovníka!»* A z očí pápeža vyronili sa slzy pri týchto slovách. Na hrobe jeho diali sa mnohé divy.

Pápež Pius VI, ktorý ho poznal osobne, vyhlásil ho roku 1796 za blahoslaveného. A pápež Pius IX. vriadil ho dňa 29. júna roku 1867 do počtu svätých. Sv. Leonard z Porto Maurizio vyobrazuje sa v rúchu františkánskom, ako ohlasuje slovo Božie zástupom; pravú ruku má pozdvihnutú, ľavou drží sv. kríž.

Modlitba

Nakloň sa, ó Pane, k prosbám našim, ktoré prednášame Tebe na slávnosť blahoslaveného Leonarda, vyznávača Tvojho: aby sme my, ktorí nedôverujeme spravodlivosti svojej, podporení boli prosbami toho, ktorý sa ľúbil Tebe. Skrze Pána nášho, Ježiša Krista. Amen

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-leonard-z-porto-maurizio-frantiskan/>